

met részvényjogi reformmozgalomnak egyik főindító oka, amely a német tervezet intézkedéseinek sorozatát eredményezte, nevezetesen a tőkehalmozódás és a nyomán járó vállalati összekapcsolódás- és fonódás nálunk vagy még alig bir nagyobb gazdasági jelentőséggel, — vagy ha igen: alig érett még meg a törvényhozási intézkedésre. Ellenben az elszegényedéssel kapcsolatos jelenségek, aminők a törpe társaságok, a kis névértékű részvények, a részvények elaprózásának kérdése, stb., stb. fokozott figyelmet érdemelnek. De mindez csak gyanítás. A döntő és hangsúlyozandó az, hogy a világon szerteszét található részvényjogi reformmozgalmak csak annyiban hasznosíthatók nálunk, amennyiben szempontokat adnak a gazdasági tények kivizsgálására. Az elsődleges feladat azonban e tények gondos, alapos és a jogászai teremtény-ágyástól mentes vizsgálata. S ha mindez megtörtént, csak akkor lehet dönteni abban a kérdésben, hogy mennyiben kell reform! Mindenki tudja, hogy K. T. részvényjogi részében elavult, hogy részvényjogunk ma már a bírói gyakorlatban és nem a törvényben él, — azonban ez nem szabad, hogy idegen intézmények átvételére befolyásoljon bennünket. A gazdasági életben éppenúgy, mint a nemzeti élet egyéb területein, a jelenségek mélyen benne gyökereznek egy hosszú fejlődés kialakította talajban, amelybe új intézményeket az alap kivizsgálása nélkül beleültetni botorság volna.

Tehát először a gazdasági élet vizsgálata s csak azután a konzekvenciák levonása. S ha a vizsgálat során a vállalati igazgatók fizetése s a részvényesek osztalékigénye között okozati kapcsolat találtatnék, úgy a jogi és gazdasági közvélemény e megállapítás nyomása alatt gyorsan meg fogja találni a helyes viszony megállapításának útját.

Dr. Huppert Leó.

A gyermekek, fiatalok és nők védelme a munka jogában.

A Budapesti Közlöny 1931. évi január hó 28-iki számában megjelent a kereskedelemügyi miniszter 150.443/1930. K. M. sz. rendelete, amely az 1928:V. t.-c.-nek (mely az iparban, valamint némely más vállalatnál alkalmazott gyermekek, fiatalok és nők védelméről szól) 1—3, 8, 12—16, 18—20, 22—24 és 30. §§-ait 1931. évi július hó 1-től kezdve életbelépteti.

A rendelkezések egy része vonatkozik általában úgy a gyermekekre és fiatalokra mint a nőre, — más része pedig különösen a három közül valamelyikre.

Gyermek alatt a 14-ik életévét be nem töltött személy, fiatalkor alatt pedig a 14 éves, de még nem 18 éveset kell érteni.

Vegyük először azokat a rendelkezéseket, amelyek a gyermekekre, fiatalkorúakra és nőkre egyaránt és kivétel nélkül vonatkoznak. — Ezek:

I. Az éjjeli munka általános korlátozása.

1. Este 10-től reggel 5-ig gyermeket, fiatalkorút és nőt foglalkoztatni tilos.

2. A foglalkoztatott gyermekeket, fiatalkorút és nőt legalább és egymásra következő 11 órai és meg nem szakított éjjeli pihenőben kell részesíteni. Még pedig úgy, hogy az este 10-től reggel 5-ig terjedő idő ebbe a 11 órába beleessen. (Lásd alább: a munkaidőrendben az éjjeli 11 órai pihenő kezdete és vége felveendő.) Az éjjeli pihenőidő kezdete és vége egyébként szabadon állapítható meg. Tehát a munkaadó például megteheti, hogy az alkalmazottat (alkalmazottak, munkás, munkavállaló alatt mindig csak gyermeket, fiatalkorút és nőt értünk a következőkben!) este 10-ig foglalkoztatja, de akkor másnap reggel a munkaidő 9 óránál korábban nem kezdődhetik. Vagy például fordítva: ha reggel 5-kor kezdenek, akkor este 6-kor kell végezni. A 11 órai pihenőidő a vasuti időszámítás szerint számítandó.

A vasárnapi munkaszünetre, továbbá a munkaközbeni szünetekre vonatkozó korábbi rendelkezéseken változtatás nem történt.

A 18 éven felüli nőmunkásoknál a 11 órai éjjeli pihenő megrövidíthetőségéről a nőkre vonatkozó és lentebb ismertetett különös rendelkezéseknél fogunk beszélni. Ugyanott tárgyaljuk az éjjel való kivételes foglalkoztatásukat is.

II. A munkaidőrend.

Vonatkozik mindkét nemű és mindenkorú munkavállalóra.

A munkaadó köteles munkaidőrendet készíteni és azt az üzemnek egy olyan meghatározott helyén kifüggeszteni, amelyik az alkalmazottak által könnyen hozzáférhető. Erre akkor is köteles, ha a munkát nem zárt helyiségben, hanem más meghatározott helyen végzik.

A munkarendben benne kell lenni: 1. a foglalkoztatott gyermekek, fiatalkorúak és nők munkaidejének, 2. a munkaidő kezdetének és végének, 3. a napi munkaszakokban adott szüneteknek és a hetenként adott szüneteknek.

Ha a gyermekek, fiatalkorúak és nők munkabeosztása

nem azonos, úgy külön fel kell tüntetni az alkalmazottak illető csoportjainak megnevezésével és reájuk nézve érvényes munkaidő kezdetét, végét, a szüneteket, úgy mint fent. Fel kell tüntetni a munkanapokat is. (Pld.: felsorolni a munkaszüneti napokat azzal, hogy a többi nap munkanap.) Azok a munkaadók, akik a fentieknek megfelelő munkaidőrendet (vagy munkaidőrendfüggelékét) már tartanak kifüggesztve, nem kötelesek újat készíteni, a többiek 1931 július 1-től számított 30 napon belül kötelesek erre és kötelesek ezt kifüggeszteni. A munkaidőrend kifüggesztett példánya a munkaadó aláírásával és a kifüggesztés napjának feltüntetésével ellátandó.

A munkarend, illetve a módosítást tartalmazó függelék 3 példányát köteles a munkaadó augusztus 1-ig az iparhatóságnál bemutatni. Az iparhatóság a munkaidőrend egy példányát 30 nap alatt láttamozva köteles visszaküldeni. A visszaérkezett munkaidőrend azután 8 napon belül kifüggesztendő.

— A munkaadó — az alábbi kivételekkel — az alkalmazottat csak a munkaidőrendben megállapított munkaidőben foglalkoztathatja. Ha hatósági engedéllyel ettől eltérhet, akkor ezt az engedélyt a munkaidőrend mellé ki kell függesztenie.

A munkaadó köteles az alkalmazott gyermekekről, fiatakorúakról és nőkről jegyzéket vezetni. A jegyzéknek tartalmazni kell: a személyi adatokat, a munkába lépés és kilépés napját.

A munkaidőrendre vonatkozó rendelkezések nem vonatkoznak azokra a kisebb vállalatokra és üzemekre, amelyekben az alkalmazottak száma (tanoncokkal együtt) a négyet meg nem haladja.

Ezekután nézzük azokat a rendelkezéseket, amelyek különösen a gyermekekre, a fiatakorúakra vagy csak a nőkre vonatkoznak.

A) Csak a gyermekekre vonatkozólag.

Az 1931 július 1-én életbelépő rendelkezések között nincs olyan, amelyik a gyermek munkakezdését a régi állapottal szemben a fentiekén kívül különösen módosítaná. Ehhez képest a régi ipartörvény (1884:XVII. t.-c. 115. §. 3. bek.) az irányadó, amely szerint a gyermek gyári munkában naponta csak 8 óra hosszat foglalkoztatható, mint tanoncok pedig legfeljebb 10 órát dolgozhatnak. Az 1928:V. t.-c. 4., 5., 6 és 7. §-ait, melyek idevonatkozólag szabályokat tartalmaznak, a 150.443/1930. K. M. sz. rendelet nem léptette életbe, de egy később kiadandó és ezeket a §-okat hatályba léptető rendelet várható.

B) Csak fiatalokúakra vonatkozólag.

Itt egyrészt különbségek és eltérő rendelkezések vannak aszerint, hogy a fiatalokú:

1. 14—16 év közötti-e (tekintet nélkül arra, hogy nő vagy férfi).

2. 16—18 év közötti-e (tekintet nélkül arra, hogy nő vagy férfi).

3. 16 éven felüli férfi-e?

ad 1. A 14 és 16 közötti fiatalokú gyári munkában csak 10 órát dolgozhat, mint tanonc csak tizenkettőt. Mind- ezt még a régi ipartörvény alapján, mivel az 1928:V. t.-c. 39. §-a alapján még ezen a régi állapoton. változás nem történt.

ad 2. A 16 és 18 év közötti fiatalokúakra nézve meg- engedtetik (és a 18 éven felüli nőkre is), hogy egyszerű bejelentés alapján éjjel is foglalkoztathassa őket a munkaadó, de csak az itt szigorúan, taxative, felsorolt következő esetekben (1928:V. t.-c., 15. §., R. 26—30. §-ok.)

a 1) fenyegető baleset elhárítása

a 2) elemi kár elhárítása

b 1) bekövetkezett üzemzavar jóvátétele

b 2) bekövetkezett elemikár

c) az üzemnek: x) előre nem látható, y) időszakon- ként nem ismétlődő, w) erőhatalom következtében előálló megszakítása (az x, y és w alatti mindhárom feltétel elengedhetetlenül szükséges kellék) esetén az üzem szünete- lésének jóvátétele és végül

d) járvány esetén ennek leküzdése végett multhatatlanul szükséges munka esete.

Az itt felsoroltakon kívül semmilyen más esetben a 16—18 éves fiatalokút és 18 éven felüli nőt éjjel foglalkoz- tatni nem szabad.

Végül különösen hangsúlyozzuk, hogy az éjjeli munká- nak a megelőzés és elhárítás szempontjából halasztha- tatlan nak, multhatatlannak kell lennie.

Az ad 2. alattiakat részletesebben nézve a következőkre kell még figyelemmel lenni:

Az a1) a2) pontoknál: természetesen nem szabad a különben tiltott éjjeli munkát igénybevenni akkor, ha az elemi kár az üzemtulajdonos olyan rendelkezésére vagy magatartására vezethető vissza, amellyel kapcsolatban ő maga számolhatott volna a kár bekövetkezésével, de ezzel csak azért nem számolt, mert azt hitte, hogy az éjjeli munka igénybevitelével a kár elhárítható lesz. Mihelyt a fenti fel- tételek közül valamelyik megszűnik, vagy az éjjeli munka oka megszűnik, akkor azt azonnal abba kell hagyatni.

A b1), b2) pontoknál: csak a már bekövetkezett üzemzavar vagy elemi kár esete! Mihelyt az üzemzavar (kár) megszűnt, a tiltott munka abbahagyandó.

A c) ponthoz: magától értetődően nem szükséges, hogy az egész üzem szüneteljen, elég annak egy része is. A hatóság köteles ellenőrizni hogy az üzem (vagy része) szünetelése tényleg erőhatalomra vezethető-e vissza, hogy továbbá az üzemtulajdonos ezt a szünetelést csak aránytalan és méltánytalan áldozatok árán vagy egyébként is, tiltott munka igénybevétele nélkül tudta volna csak elhárítani. A hatóság köteles ügyelni arra is, hogy az éjjeli munka csak az erő, hatalom által lehetetlenné vált nappali munka pótlására szorítkozzék. (Az éjjeli munka nem lehet több, mint az elvesztett nappali!) Nincs helye a tiltott munka igénybevétele-nek, ha az erőhatalom és a tiltott munka elkezdése között hosszabb idő telt el.

Az éjjeli foglalkoztatáshoz nem kell előzetes engedélyt kérni, de a megkezdéstől számított 24 órán belül ajánlott levélben az iparhatóságnak azt be kell jelenteni, ez a bejelentést jegyzőbe foglalja. A bejelentésnek tartalmaznia kell: a foglalkoztatni kívánt 16—18 évesek számát, külön a férfiakat és nőket, külön a 18 éven felüli nőket, az okot, az elvesztett munkanapok számát, az előrelátható tartamot. A tiltott munka befejezése szintén ajánlva és 24 óra alatt bejelentendő.

A d 3. A 16 éven felüli, férfinemhez tartozó fiatal-korúaknál a fenyegetett közrend, vagy az állam biztonsága érdekében az éjjeli munka tilalma alól az illetékes miniszter esetenkénti rendelkezése alapján kivétel tehető.

©) Csak nőkre vonatkozó szabályok.

Először idetartoznak a fentiekben B. 2) alatt ismertetettek, amelyek a 18 évet betöltött nőkre éppen úgy vonatkoznak, mint a 16—18 éves fiatalokúra.

További különös intézkedés a nőkre, hogy 18 éven felül egy évben legfeljebb 3 éjjelen esti 10 és reggeli 5 óra között, kereskedelmi üzemek leltározási munkáinál foglalkoztatva lehetnek. Ezen nők munkaideje — a munkaközi szüneteket nem számítva — azonban napi 10 óránál több nem lehet. Az így foglalkoztatott nők személyi adatait, munkaidejét az üzemtulajdonos, legalább egy nappal a foglalkoztatás megkezdése előtt, a hatóságnak bejelenteni tartozik.

A nőkre vonatkozó és most következő intézkedések részben az életkorral, de főleg a szüléssel és az anyasággal kapcsolatos állapottal vannak összefüggésben.

Ez utóbbiaknál három időtartam figyelemreméltó:

1. a szülést megelőző hat hét,

2. a szülést követő hat hét és

3. a szülést követő hat hét utáni újabb négy hét (10 hét)

ad 1. A szülést követő hat hét alatt a nő foglalkoztatása feltétlenül tilos. A munkaadó persze csak akkor büntethető, ha a szülésről tudott, vagy kellő gondossággal tudhatott. Tilos foglalkoztatni a nőt még akkor is, ha a nő maga dolgozni akar. Viszont ha tiltottan is, de dolgozott, a munkabérré igénye van, még ha a jelzett akadály tekintetében a munkadót félre is vezette.

ad 2. A szülést megelőző hat hétre, továbbá arra az esetre, ha koraszülés veszélye forog fenn, nincs feltétlenül foglalkoztatási tilalom. Lehet a nőt foglalkoztatni és csak kérelmére kell a munka alól felmenteni, ha hatósági (tisztai, községi, kör) vagy munkásbiztosítópénztári, vagy (a rendelet szerint) az Országos Stefánia Szövetség orvosi bizonyítványával igazolja, hogy a szülés előreláthatólag hat héten belül bekövetkezik, vagy koraszülés veszélye fenyeget.

ad 3. Végül a szülést követő hat hét után négy hét alatt ugyanilyen orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy még olyan beteg (a szülés következtében!), hogy munkába még nem állhat, — sem köteles a nő dolgozni. De aki az ilyen beteg nőt mégis alkalmazza, nem büntetjük, mert hiszen a betegség amúgy is mentesít a szolgálat alól. De ha büntetőjog nem is, egyéb következmények vannak, és pedig ugyanolyanok, mint a szülést megelőző és követő hat hét alatt. Abban állanak, hogy a munkaadó ezen idők alatt fel nem mondhat, ha a felmondáskor tudomása volt a terhességről, illetve szülésről, vagy ha erről a nő — élőszóval történt felmondás esetén azonnal — másképpen történésnél a felmondás közlésétől számított 8 napon belül — értesíti.

Ha a munkaadó akármikor előbb mondott fel és a felmondás a hat, illetve 10 hét közben járna esetleg így le, akkor a felmondás meghosszabbítottnak tekintendő a hat, illetve 10 hét utolsó napjáig. Ez alól mégis kivétel áll fenn akkor, amikor a szolgálati szerződés határozott időre szól és akkor, amikor a szolgálati szerződés határozott időre szól és ez a határozott idő járt le, továbbá, mikor a szolgálati szerződés előre meghatározott célra kötött és ez a cél eléretett. Végül a munkaadónak megmarad a jog a nőt felmondási idő nélkül elbocsájtani a terhességgel, vagy szüléssel össze nem függő más ok esetleges fenforgása esetén. De ezt a jogát sem érvényesítheti, ha a rögtöni natályú elbocsátás jogalapjáról a munka szünetelésének megkezdése előtt több mint 3 nappal értesült.

A munkaviszony azalatt az idő alatt, míg a nő a terhesség és szülés folytán szolgálatot nem teljesít, fennáll, de a munkaadó ezen időre fizetni nem tartozik, kivéve, ha a

szolgálati szerződés (esetleg kollektív szerződés) kifejezetten ellenkezőleg nem intézkedik.

A saját gyermekét szoptató nőnek a napi munkaszakon belül legalább egy órai szünetet kell adni, még pedig két megfelelő részletben (a két részlet között 4 óra különbségnek kell lenni).

Fentebb az általános, tehát úgy a gyermekekre és fiatal-korúakra, mint a nőkre vonatkozó rendelkezéseknél láttuk a minimálisan éjjeli 11 órai pihenőidő szabályozását, most, mivel a nőkre vonatkozó különös intézkedéseket tárgyaljuk, nézzük, hogy a nőkre, — és pedig a 18 éven felüliekre csak — milyen különös kivételek vannak ez alól.

I.

I. A 18. éven felüli nők kivételesen foglalkoztathatók este 10 órától reggel 5 óráig terjedő pihenőidőben, azokban az üzemekben, amelyekben gyümölcsöt, zöldséget vagy halat konzervvé dolgoznak fel, a feldolgozásra kerülő gyors romlásnak kitett nyersanyagokban és félgyártmányokban előállható veszteség elkerülése végett mindaddig, míg az üzemben a teljes munka tart, tehát addig, míg a gyár megszakítás nélkül, egyfolytában dolgozik. De ilyen esetben sem szabad foglalkoztatni azt a 18 éven felüli nőt, aki külsőleg felismerhető terhes állapotban van, vagy aki orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy az éjjeli munka rá, vagy a születendő magzatra veszélyes, végül, aki két hónapnál nem idősebb csecsemőjét szoptatja.

Az éjjel foglalkoztatott nők heti munkaideje 60 óránál és éjjeli munkaidejük a munkaközi szünetek beszámítása nélkül napi 10 óránál több nem lehet. A munkaközi szüneteken felül pedig naponta legalább 11 órai pihenőidőt engedélyezni.

A munkaadó a 18 éven felüli nők éjjeli foglalkoztatásának tartama alatt, ennek megkezdését megelőzőleg, az iparhatóságnak azt bejelenteni tartozik. A bejelentésnek tartalmaznia kell a szükségesség okát, a nők személyi adatait, az éjjeli munka kezdetét és végét, a nők éjjel való foglalkoztatásuk tartama alatt ezek személyi adatait, naponkénti munkaidejüket, a munkaszünetek kezdő és végpontjait.

Az éjjeli munka kezdő- és végpontját tartalmazó jegyzéket, továbbá az új rendelet 21—25. §-ainak szórenti szövegét azokban a helyiségekben, amelyekben éjjel is dolgoznak, jól olvasható helyen ki kell függeszteni.

II.

II. A 18 éven felüli nők pihenőideje 11 órától 10 órára mérsékelhető:

a) azokban az üzemekben, amelyeket az évszakok befolyásolnak,

b) a törvény hatálya alá tartozó minden üzemben (tehát az a) alattiban is), ha az engedély megadását rendkívüli körülmények indokolják.

Az engedély megadása előtt a hatóságok kötelessége mérlegelni, hogy az a) alatti üzemenél van-e indok és a b) alattiaknál a kivételes körülmények fennforognak-e?

ad a) Az évszakok által befolyásolt üzemek: azok, melyek egész évben ugyan munkában vannak, de: 1. bizonyos évszakokban (nyár, tél), 2. bizonyos ünnepek alkalmából (karácsony, stb.) a fogyasztási igények tömegebben lépnek fel velük szemben. Az éjjeli munkaidőnek a nökkkel szemben való 1 órás mérséklésére engedély azonban ezekben az esetekben csak olyankor adható, ha a fogyasztásnak ez a tömeges fellépése egyszersmind rendkívüli munkatorlódással is jár. Mielőtt tehát a hatóság az ilyen értelmű kérelem felől határozná, köteles megállapítani: 1. hogy az üzem az évszakok által befolyásoltak közé tartozik-e; 2. hogy tényleg fellépett-e a rendkívüli munkatorlódás. Annál inkább köteles vizsgálni ezeket, mert ha egy üzemnek már adott ilyen engedélyt, úgy ez a többi üzemekre is kihatással van, — praejudiciális jelentőségű — amennyiben az ugyanazon helyen lévő és hasonló viszonyok között működő más üzemtől sem tagadható meg ezután ilyen engedély kiadása.

Az időszakos campagne-üzemek, amelyek nem az egész évben, hanem annak csak egy időszakában működnek, a fenti kivételes intézkedések szempontjából nem tartoznak az évszakok által befolyásolt üzemek fogalma alá.

ad b) Az illetékes iparhatóság engedélyt adhat rendkívüli körülmények fennforgása esetén is a 18 éves nőmunkások éjjeli pihenőidejének 1 órás megrövidítésére.

Ilyen rendkívüli körülmények lehetnek: munkatorlódás, az anyagoknak és árúknak a megromlástól való megvédésére szükséges munkák, kedvezőtlen időjárási viszonyok, kivételes vasúti, hajózási, szállítási viszonyok közegészségügyi, vagy egyéb közérdekű szempontok, szállítási határidők betartásá-cative). Engedély csak akkor adható, ha a munkatorlódás cative). Engedély csak akkor adható, ha a munkatorlódás előrelátható és megakadályozható nem volt.

Az engedélyt csak egy üzem részére egy évben legfeljebb 60 napra lehet megadni (ezen belül egyes napokra, vagy több egymást követő napra, a szükséghez képest. Idényüzemekben egyes évszakokra, vagy esetleg az egész évre beosztva is adható engedély előre is, legfeljebb 60 napra. ha a munkaadó megfelelő üzemtervet mutat be. Ha az illető helyen több hasonló idényüzem van, csak az összes, vagy a többség kérésére, vagy egyértelmű üzemtervek alapján ad-

hat a hatóság ilyen hosszabb időre előre engedélyt.

A 18 éves nők éjjeli munkaszünetének megrövidítésére vonatkozó engedélyt írásban kell kérni. A kérvényben megjelölendő a munkaadó neve, az üzem minősége, helye, a kérelem oka, a napok melyekre az engedélyt kéri. A hatóság 48 óra alatt köteles a kérelmet elintézni. Ha a munkadó nem egyes alkalmakra hanem hosszabb időre, például évszakokra kéri az engedélyt, úgy a hatóság az illetékes keresk. és iparkamara véleményét előbb kikéri és ennek beérkezése után 48 órával közli határozatát.

Az éjjeli munkaszünet megrövidítése tárgyában hozott határozat ellen egyfokú fellebbevitelnek van helye. (Az elsőfokú iparhatóságok: tehát községekben a szolgabíró, rendezett tanácsú városokban a városi tanács, törv. hat. városokban a rendőrkapitány, Budapesten a kerületi előljáróság, határozatai felett másolfokon az alispán illetőleg r. t. városban a közgyűlés harmadfokon a kereskedelmi miniszter határoz.)

Ha a hatóságok tudomására jut hogy a munkaadó a 18 éven felüli nők vagy éppen a gyermekek és fiatalokúak éjjeli pihenőidejét engedély vagy más jogos ok nélkül megrövidíti, úgy ezeket a napokat, az illető évi 60 napba be kell számítani, de ez azért nem érinti a munkaadó büntetőjogi felelősségét.

Ha munkaadó egy évben összesen 60 napnál kevesebb napon rövidítette meg a 18 éven felüli nők éjjeli munkaszünetét, az igénybe nem vett időt a következő év javára beszámítani nem lehet mert a következő évben is erre a célra legfeljebb 60 nap vehető igénybe.

Az összes szóban volt rendelkezések megszegése mindenkor kihágást képez és büntetése 100 P vagy 200 P pénzbüntetés. Visszaesés esetében tehát olyankor mikor az illető egy hasonló kihágás miatt már jogerősen meg volt büntetve és a büntetés kiállása óta két év még el nem telt, a pénzbüntetés mindig 200 pengő és az eset súlyosságához képest 5 vagy 15 napig terjedhető fogház is kiszabatik.

Dr. Vágó Bálint

JOGGYAKORLAT

Érdekelsőség — utazói napidíj — ügyvédi díj. A Polgári Jog múlt évi 9. számában a Kúria ítélezése kapcsán reámutattunk arra a jelenségre, hogy a jogtételek sokszor eltérnek attól az állásponttól, hogy a törvény számára a szembenálló érdekek egyenlő súlyúak és a két szembenálló érdek közül valamelyiknek elsőséget engednek. Ezúttal két újabb kúriai határozat ad módot az érdekelsőség eseteinek feltárására és az érdekelsőség analizására.